

Αρχική σελίδα>Προσφυγή στη δικαιοσύνη>Πού και πώς>Ποιας χώρας η νομοθεσία ισχύει;
Ποιας χώρας η νομοθεσία ισχύει;

Κροατία

1 Πηγές δικαίου

1.1 Εθνικοί κανόνες

Στη Δημοκρατία της Κροατίας, το ιδιωτικό διεθνές και το δικονομικό δίκαιο κωδικοποιούνται σε μεγάλο βαθμό από τον νόμο για τη διευθέτηση συγκρούσεων νόμων με άλλες χώρες σε ορισμένους τομείς (*Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima* - «ZRS»), Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (*Narodne Novine* - NN), αριθ. 53/91.

1.2 Πολυμερείς διεθνείς συμβάσεις

Σύμβαση της Χάγης του 1954 περί πολιτικής δικονομίας

Σύμβαση της Χάγης του 1961 για τις συγκρούσεις νόμων που αφορούν τον τύπο διατάξεων διαθήκης

Σύμβαση της Χάγης του 1971 για το εφαρμοστέο δίκαιο στα τροχαία ατυχήματα

Σύμβαση της Χάγης του 1973 για το εφαρμοστέο δίκαιο σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων

1.3 Κύριες διμερείς συμβάσεις

Βάσει της κοινοποίησης διαδοχής κράτους, η Δημοκρατία της Κροατίας προσχώρησε σε πολλές διμερείς διεθνείς συνθήκες, όπως σε συνθήκες νομικής συνδρομής, προξενικές συμβάσεις και συνθήκες εμπορίου και ναυτιλίας. Συνθήκες νομικής συνδρομής οι οποίες περιέχουν, μεταξύ άλλων, κανόνες για την επίλυση συγκρούσεων νόμων έχουν συναφθεί με συγκεκριμένες χώρες:

Συμφωνία του 1954 περί αμοιβαίων νομικών ανταλλαγών με την Αυστρία, Βιέννη, 16 Δεκεμβρίου 1954

Συμφωνία του 1956 περί αμοιβαίας δικαστικής συνεργασίας με τη Βουλγαρία, Σόφια, 23 Μαρτίου 1956

Συμφωνία με την Τσεχική Δημοκρατία σχετικά με τη ρύθμιση έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, Βελιγράδι, 20 Ιανουαρίου 1964

Συμφωνία του 1959 για αμοιβαίες νομικές σχέσεις με την Ελλάδα, Αθήνα, 18 Ιουνίου 1959

Συμφωνία του 1968 περί αμοιβαίων νομικών ανταλλαγών με την Ουγγαρία

2 Εφαρμογή των κανονων που διέπουν τη σύγκρουση των νομων

2.1 Υποχρέωση του δικαστή να εφαρμόζει τους κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση νόμων αυτεπαγγέλτως

Όταν πρόκειται για νομικές καταστάσεις διεθνούς χαρακτήρα, τα δικαστήρια εφαρμόζουν το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο χρησιμοποιώντας τρεις μεθόδους, και πιο συγκεκριμένα: κανόνες σύγκρουσης νόμων, υπερισχύουσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου και ειδικούς κανόνες ουσιαστικού δικαίου.

2.2 Παραπομπή

Στο πλαίσιο του κροατικού ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, το άρθρο 6 του ZRS ορίζει ότι αν σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω νόμου πρέπει να εφαρμοστεί το δίκαιο άλλου κράτους, οι κανόνες σύγκρουσης του εν λόγω άλλου κράτους που καθορίζουν το εφαρμοστέο δίκαιο λαμβάνονται υπόψη.

Εάν οι κανόνες σύγκρουσης άλλης χώρας παραπέμπουν στο δίκαιο της Δημοκρατίας της Κροατίας, εφαρμόζεται το δίκαιο της Δημοκρατίας της Κροατίας χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι κανόνες σχετικά με τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου.

2.3 Μεταβολή του συνδεδετικού στοιχείου

Γενικά, ο ZRS δεν ρυθμίζει αυτό το ζήτημα, ωστόσο περιέχει ορισμένες ειδικές διατάξεις που διέπουν τέτοιες περιπτώσεις (για παράδειγμα, το άρθρο 35 παράγραφος 1 ορίζει ότι το δίκαιο που διέπει το διαζύγιο είναι το δίκαιο του κράτους του οποίου είναι υπήκοοι οι δύο σύζυγοι κατά τον χρόνο κίνησης της διαδικασίας διαζυγίου, ενώ το άρθρο 45 παράγραφος 1 ορίζει ότι τα αποτελέσματα της υιοθεσίας κρίνονται βάσει του δικαίου του κράτους του οποίου ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος είναι υπήκοοι κατά τον χρόνο σύστασης της υιοθεσίας).

Κατά κανόνα, κάθε επιμέρους περίπτωση θα πρέπει να αξιολογείται ανάλογα με το εάν η νομική κατάσταση έχει ολοκληρωθεί, είναι μόνιμη ή εξελίσσεται. Εάν ένας κανόνας περί σύγκρουσης νόμων διέπει μια μόνιμη κατάσταση, η νόμιμη δημιουργία της διέπεται από το εφαρμοστέο δίκαιο που ίσχυε κατά τον συγκεκριμένο χρόνο και, σε περίπτωση αλλαγής καθεστώτος, τα αποτελέσματα αυτής της νομικής κατάστασης κρίνονται βάσει του νέου νόμου κατά τον χρόνο της εφαρμογής του.

Όσον αφορά την κτήση δικαιωμάτων κυριότητας και άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων, τα οποία κρίνονται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους στο οποίο βρίσκεται το πράγμα, ο εφαρμοστέος κανόνας ορίζει ότι δικαίωμα κυριότητας που έχει αποκτηθεί σύμφωνα με προγενέστερο καθεστώς διατηρεί την ισχύ του, ακόμη και εάν δεν έχει αποκτηθεί βάσει του νέου καθεστώτος. Ωστόσο, εάν το δικαίωμα κυριότητας επί κινητού δεν έχει αποκτηθεί σύμφωνα με προγενέστερο νόμο λόγω ελαττώματος ως προς τον τρόπο, το δικαίωμα αυτό αποκτάται μόλις το κινητό εισέλθει στην επικράτεια κράτους όπου δεν απαιτείται η τήρηση τρόπου για την αγορά.

2.4 Εξαιρέσεις από την κανονική εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τη σύγκρουση νόμων

α) Δημόσια τάξη

Το άρθρο 4 του ZRS προβλέπει ότι το δίκαιο άλλου κράτους δεν εφαρμόζεται εάν τα αποτελέσματα της εφαρμογής του θα προσέκρουαν στις βασικές αρχές του συστήματος διακυβέρνησης που ορίζονται στο σύνταγμα της Δημοκρατίας της Κροατίας.

Εκτός από το άρθρο 4, το οποίο θα πρέπει να ερμηνεύεται ως διάταξη που αποσκοπεί στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, της ελευθερίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των πολιτών, η δημόσια τάξη περιλαμβάνει επίσης λύσεις που προκύπτουν από τη Σύμβαση του 1950 για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

Η δημόσια τάξη δεν προστατεύει κατ' αποκλειστικότητα το εθνικό δίκαιο από το αλλοδαπό ουσιαστικό δίκαιο. Η βασιμότητα επίκλησης της προστασίας της εθνικής δημόσιας τάξης εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από το εάν η υπό κρίση διαφορά συνδέεται στενά με την εθνική επικράτεια και το δίκαιο της, δηλ. με το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή (*lex fori*), τέτοια δε σύνδεση υφίσταται όταν η εφαρμογή αλλοδαπού δικαίου θα είχε μονιμότερες επιπτώσεις στην εθνική επικράτεια.

β) Υπερισχύουσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου

Ορισμένες φορές, οι καταστάσεις με διεθνή διάσταση διέπονται από ειδικούς κανόνες του *lex fori*, οι οποίοι αναφέρονται κυρίως ως υπερισχύουσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου. Οι κανόνες αυτοί θεσπίζονται με τον ίδιο νόμο με τους κανόνες περί σύγκρουσης νόμων, ενώ, ενίοτε, περιέχονται και σε άλλα νομοθετικά κείμενα.

2.5 Απόδειξη αλλοδαπού δικαίου

Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 του ZRS, το δικαστήριο ή ο άλλος αρμόδιος φορέας εξευρίσκει αυτεπάγγελα το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου. Το άρθρο 13 παράγραφος 2 και το άρθρο 13 παράγραφος 3 του ZRS προβλέπουν ότι δικαστήριο ή αρμόδιος φορέας μπορούν να ζητούν πληροφορίες σχετικά με αλλοδαπό δίκαιο από το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Δημοκρατίας της Κρατίας. Ωστόσο, οι διάδικοι μπορούν επίσης να υποβάλουν δημόσιο έγγραφο σχετικά με το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου.

3 Κανόνες συγκρούσης νομών

3.1 Συμβατικές ενοχές και δικαιοπραξίες

Η πηγή των κανόνων περί σύγκρουσης νόμων είναι ο νόμος για τη διευθέτηση συγκρούσεων νόμων με άλλες χώρες σε ορισμένους τομείς («ZRS»). Το άρθρο 19 του ZRS ορίζει ότι το δίκαιο που διέπει μια σύμβαση είναι το δίκαιο που έχουν επιλέξει τα συμβαλλόμενα μέρη, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από αυτή την πράξη ή διεθνή συμφωνία.

Το άρθρο 20 προβλέπει ότι, εάν δεν έχει επιλεγεί εφαρμοστέο δίκαιο και οι ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης δεν υποδεικνύουν άλλο δίκαιο, το δίκαιο που πρέπει να εφαρμοστεί είναι:

- 1) όσον αφορά την πώληση κινητών, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο πωλητής κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 2) όσον αφορά τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών ή έργου, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο πάροχος των υπηρεσιών ή ο εργολάβος κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 3) όσον αφορά τις συμβάσεις εκπροσώπησης, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο εκπρόσωπος κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 4) όσον αφορά τις συμβάσεις αντιπροσωπείας, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο αντιπρόσωπος κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 5) όσον αφορά τις συμβάσεις προμήθειας, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο παραγγελιοδότης κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 6) όσον αφορά τις συμβάσεις αποστολής, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο αποστολέας κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 7) όσον αφορά τις συμβάσεις μίσθωσης κινητών, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο εκμισθωτής κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 8) όσον αφορά τις συμβάσεις δανεισμού χρημάτων, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο δανειστής κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 9) όσον αφορά τις συμβάσεις χρήσης, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο δανειστής κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 10) όσον αφορά τις συμβάσεις παρακαταθήκης, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο θεματοφύλακας κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 11) όσον αφορά τις συμβάσεις αποθήκευσης, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο αποθηκάριος κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 12) όσον αφορά τις συμβάσεις μεταφοράς, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο μεταφορέας κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 13) όσον αφορά τις συμβάσεις ασφάλισης, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο ασφαλιστής κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 14) όσον αφορά τις συμβάσεις πνευματικών δικαιωμάτων, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο δημιουργός κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 15) όσον αφορά τις συμβάσεις δωρεάς, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο δωρητής κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς
- 16) όσον αφορά τις χρηματιστηριακές συναλλαγές, το δίκαιο του τόπου της έδρας του χρηματιστηρίου
- 17) όσον αφορά τις συμβάσεις ανεξάρτητων τραπεζικών εγγυήσεων, το δίκαιο του τόπου όπου είχε την έδρα του ο εγγυητής κατά τον χρόνο της σύναψης της σύμβασης
- 18) όσον αφορά τις συμβάσεις μεταφοράς τεχνολογίας (άδειες χρήσης κ.λπ.), το δίκαιο του τόπου όπου είχε την έδρα του ο αποδέκτης της τεχνολογίας κατά τον χρόνο της σύναψης της σύμβασης
- 19) όσον αφορά τις (μη εμπράγματες) ιδιοκτησιακές αξιώσεις που απορρέουν από σύμβαση εργασίας, το δίκαιο του κράτους στο οποίο θα εκτελεστεί ή εκτελέστηκε η σύμβαση εργασίας
- 20) όσον αφορά τις λοιπές συμβάσεις, το δίκαιο του τόπου όπου κατοικούσε ή είχε την έδρα του ο προσφέρων κατά τον χρόνο της αποδοχής της προσφοράς.

3.2 Εξωσυμβατικές ενοχές

Όσον αφορά τις εξωσυμβατικές ενοχές, διατάξεις σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο περιέχουν ο ZRS καθώς και διεθνείς συμβάσεις (Σύμβαση της Χάγης του 1971 για το εφαρμοστέο δίκαιο στα τροχαία ατυχήματα).

Ο ZRS περιέχει διατάξεις σχετικά με τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, τη διοίκηση αλλοτρίων (negotiorum gestio), τις εξωσυμβατικές ενοχές που δεν απορρέουν από αδικοπραξία και την ευθύνη από αδικοπραξία.

Το δίκαιο που διέπει την ευθύνη από αδικοπραξία είναι το δίκαιο του τόπου όπου έχει τελεστεί η πράξη ή το δίκαιο του τόπου όπου έχουν επέλθει οι συνέπειες, ανάλογα με το ποιο εξ αυτών είναι πιο ευνοϊκό για το ζημιωθέν μέρος. Εάν έχει επέλθει συμβάν από το οποίο απορρέει ευθύνη για αποζημίωση σε πλοίο στην ανοικτή θάλασσα ή σε αεροσκάφος, το δίκαιο του κράτους της εθνικότητας του πλοίου ή το δίκαιο του κράτους στο οποίο είναι καταχωρισμένο το αεροσκάφος θεωρείται ως το δίκαιο του τόπου όπου συνέβη η πράξη από την οποία απορρέει η ευθύνη για αποζημίωση.

Το δίκαιο που διέπει τον αδικαιολόγητο πλουτισμό είναι το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στην έννομη σχέση που προέκυψε, αναμενόμενα να προκύψει ή υποτίθεται ότι θα προέκυπτε και δυνάμει της οποίας επήλθε ο πλουτισμός. Το δίκαιο που διέπει τη διοίκηση αλλοτρίων είναι το δίκαιο του τόπου όπου τελέστηκε η πράξη της διοίκησης αλλοτρίων. Το δίκαιο που διέπει τις ενοχές που απορρέουν από τη χρήση περιουσιακών στοιχείων που δεν συνιστά διοίκηση αλλοτρίων, καθώς και τις άλλες εξωσυμβατικές ενοχές που δεν απορρέουν από αδικοπραξία είναι το δίκαιο του τόπου όπου έχουν λάβει χώρα τα γεγονότα από τα οποία απορρέει η ενοχή.

3.3 Προσωπική κατάσταση, ζητήματα που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση (επώνυμο, κατοικία, ικανότητα)

Το δίκαιο που διέπει την ικανότητα δικαίου και τη δικαιοπρακτική ικανότητα φυσικού προσώπου είναι το δίκαιο του κράτους του οποίου το πρόσωπο είναι υπήκοος.

Φυσικό πρόσωπο το οποίο δεν διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους του οποίου το εν λόγω πρόσωπο είναι υπήκοος θεωρείται ότι διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα εάν τη διαθέτει σύμφωνα με το δίκαιο του τόπου όπου γεννήθηκε η ενοχή.

3.4 Θεμελίωση νομικής σχέσης μεταξύ γονέα και τέκνου, συμπεριλαμβανομένης της υιοθεσίας

Το δίκαιο που διέπει τις σχέσεις μεταξύ γονέων και τέκνων είναι το δίκαιο του κράτους του οποίου είναι υπήκοοι.

Εάν οι γονείς και τα τέκνα έχουν διαφορετική υπηκοότητα, εφαρμοστέο είναι το δικαίο του κράτους στο οποίο κατοικούν όλοι.

Εάν οι γονείς και τα τέκνα έχουν διαφορετική υπηκοότητα και δεν κατοικούν στο ίδιο κράτος, εφαρμοστέο είναι το δικαίο της Δημοκρατίας της Κροατίας εφόσον το παιδί ή οποιοσδήποτε από τους γονείς είναι υπήκοος της Δημοκρατίας της Κροατίας.

Το δικαίο που διέπει την αναγνώριση, τον καθορισμό ή την αμφισβήτηση της πατρότητας ή της μητρότητας είναι το δικαίο του κράτους υπηκοότητας του παιδιού του οποίου αναγνωρίζεται, καθορίζεται ή αμφισβητείται η πατρότητα ή η μητρότητα κατά τον χρόνο της γέννησής του.

3.4.1 Υιοθεσία

Το δικαίο που διέπει τις προϋποθέσεις υιοθεσίας και λύσης υιοθεσίας είναι το δικαίο του κράτους του οποίου ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος είναι υπήκοοι κατά τον χρόνο σύστασης της υιοθεσίας.

Εάν ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος έχουν διαφορετική υπηκοότητα, τα δίκαια που διέπουν τις προϋποθέσεις υιοθεσίας και λύσης υιοθεσίας είναι σωρευτικά τα δίκαια και των δύο κρατών των οποίων καθένας εξ αυτών είναι υπήκοος.

Εάν την υιοθεσία πραγματοποιούν σύζυγοι από κοινού, τα δίκαια που διέπουν τις προϋποθέσεις υιοθεσίας και λύσης υιοθεσίας είναι, εκτός από το δικαίο του κράτους του οποίου είναι υπήκοος ο υιοθετούμενος, τα δίκαια των κρατών των οποίων είναι υπήκοος κάθε γονέας.

Το δικαίο που διέπει τις τυπικές απαιτήσεις για υιοθεσία είναι το δικαίο του τόπου όπου πραγματοποιείται η υιοθεσία.

Το δικαίο που διέπει τα αποτελέσματα της υιοθεσίας είναι το δικαίο του κράτους του οποίου είναι υπήκοοι ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος κατά τον χρόνο σύστασης της υιοθεσίας.

Εάν ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος έχουν διαφορετική υπηκοότητα, εφαρμοστέο είναι το δικαίο του κράτους στο οποίο κατοικούν.

Εάν ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος έχουν διαφορετική υπηκοότητα και δεν κατοικούν στο ίδιο κράτος, εφαρμοστέο είναι το δικαίο της Δημοκρατίας της Κροατίας εφόσον ένας εξ αυτών είναι υπήκοος της Δημοκρατίας της Κροατίας.

Εάν ούτε ο υιοθετών ούτε ο υιοθετούμενος είναι υπήκοοι της Δημοκρατίας της Κροατίας, εφαρμοστέο είναι το δικαίο του κράτους του οποίου είναι υπήκοος ο υιοθετούμενος.

3.5 Γάμος, ελεύθερη συμβίωση, συγκατοίκηση, άλλες σχέσεις συμβίωσης, διαζύγιο, δικαστικός χωρισμός, υποχρεώσεις διατροφής

3.5.1 Γάμος

Το δικαίο που διέπει τις προϋποθέσεις σύναψης γάμου είναι, για κάθε πρόσωπο, το δικαίο του κράτους του οποίου το πρόσωπο είναι υπήκοος κατά την ημερομηνία σύναψης του γάμου.

Ακόμη και όταν οι προϋποθέσεις σύναψης γάμου πληρούνται σύμφωνα με το δικαίο του κράτους του οποίου είναι υπήκοος το πρόσωπο που επιθυμεί να συνάψει γάμο ενώπιον του αρμόδιου φορέα της Δημοκρατίας της Κροατίας, η σύναψη γάμου δεν επιτρέπεται εάν, σύμφωνα με το δικαίο της Δημοκρατίας της Κροατίας, υφίσταται, όσον αφορά το συγκεκριμένο πρόσωπο, κώλυμα το οποίο αφορά την ύπαρξη προηγούμενου γάμου, συγγένεια ή διανοητική ανικανότητα.

Το δικαίο που διέπει τις τυπικές προϋποθέσεις της σύναψης γάμου είναι το δικαίο του τόπου όπου συνάπτεται ο γάμος.

Το δικαίο που διέπει το ανίσχυρο γάμου (ανυπόστατο και ακυρότητα) είναι το δικαίο σύμφωνα με το οποίο συνήφθη ο γάμος.

Το δικαίο που διέπει το διαζύγιο είναι το δικαίο του κράτους του οποίου αμφότεροι οι σύζυγοι είναι υπήκοοι κατά τον χρόνο κίνησης της διαδικασίας διαζυγίου. Τα δίκαια των διαφορετικών κρατών των οποίων οι σύζυγοι είναι υπήκοοι εφαρμόζονται σωρευτικά.

3.5.2 Ελεύθερη συμβίωση, συγκατοίκηση, άλλες σχέσεις συμβίωσης

Το δικαίο που διέπει τις περιουσιακές σχέσεων των προσώπων που συμβιώνουν χωρίς να έχουν συνάψει οποιαδήποτε μορφή γάμου είναι το δικαίο του κράτους του οποίου είναι υπήκοοι.

Εάν τα πρόσωπα έχουν διαφορετική υπηκοότητα, εφαρμόζεται το δικαίο του κράτους στο οποίο έχουν την κοινή κατοικία τους.

3.5.3 Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Το δικαίο που διέπει το διαζύγιο είναι το δικαίο του κράτους του οποίου αμφότεροι οι σύζυγοι είναι υπήκοοι κατά τον χρόνο κίνησης της διαδικασίας διαζυγίου. Τα δίκαια των διαφορετικών κρατών των οποίων οι σύζυγοι είναι υπήκοοι εφαρμόζονται σωρευτικά.

3.5.4 Υποχρεώσεις διατροφής

Το δικαίο που διέπει την υποχρέωση διατροφής μεταξύ συγγενών εξ αίματος εκτός των γονέων και τέκνων ή την υποχρέωση διατροφής άλλων προσώπων που συνδέονται με συγγένεια είναι το δικαίο του κράτους του οποίου είναι υπήκοος ο συγγενής από τον οποίο αξιώνεται η διατροφή.

3.6 Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων

Το δικαίο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις και τις εκ του νόμου προβλεπόμενες περιουσιακές σχέσεις των συζύγων είναι το δικαίο του κράτους του οποίου οι σύζυγοι είναι υπήκοοι.

Εάν οι σύζυγοι έχουν διαφορετική υπηκοότητα, εφαρμοστέο είναι το δικαίο του κράτους στο οποίο κατοικούν. Εάν οι σύζυγοι δεν έχουν την ίδια υπηκοότητα ούτε κατοικούν στο ίδιο κράτος, εφαρμοστέο είναι το δικαίο του κράτους της τελευταίας κοινής κατοικίας τους.

Εάν το εφαρμοστέο δικαίο δεν μπορεί να καθοριστεί σύμφωνα με τα ανωτέρω, εφαρμοστέο είναι το δικαίο της Δημοκρατίας της Κροατίας. Το εφαρμοστέο δικαίο στις συμβάσεις ρύθμισης των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων είναι το δικαίο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις και τις εκ του νόμου προβλεπόμενες περιουσιακές σχέσεις των συζύγων κατά τον χρόνο της σύναψης του γάμου.

Εάν το δικαίο που καθορίστηκε κατά τον τρόπο αυτόν προβλέπει ότι οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν το δικαίο που διέπει τη σύμβαση ρύθμισης των περιουσιακών σχέσεών τους, εφαρμοστέο είναι το δικαίο που επέλεξαν οι σύζυγοι.

3.7 Διαθήκες και κληρονομική διαδοχή

Το δικαίο που διέπει την κληρονομική διαδοχή είναι το δικαίο του κράτους του οποίου ο θανών ήταν υπήκοος κατά τον χρόνο του θανάτου του.

Το δικαίο που διέπει την ικανότητα σύνταξης διαθήκης είναι το δικαίο του κράτους του οποίου ο διαθέτης είναι υπήκοος κατά τον χρόνο της σύνταξης της διαθήκης.

Διαθήκη είναι τυπικά έγκυρη εφόσον είναι έγκυρη σύμφωνα με:

- 1) το δικαίο του τόπου όπου συντάχθηκε η διαθήκη
- 2) το δικαίο του κράτους του οποίου ο διαθέτης ήταν υπήκοος είτε κατά την ημερομηνία σύνταξης της διαθήκης είτε κατά την ημερομηνία του θανάτου του
- 3) το δικαίο του κράτους του οποίου ο διαθέτης ήταν κάτοικος είτε κατά την ημερομηνία σύνταξης της διαθήκης είτε κατά την ημερομηνία του θανάτου του
- 4) το δικαίο του κράτους στο οποίο διέμενε ο διαθέτης είτε κατά την ημερομηνία σύνταξης της διαθήκης είτε κατά την ημερομηνία του θανάτου του
- 5) το δικαίο της Δημοκρατίας της Κροατίας
- 6) όσον αφορά τα ακίνητα, το δικαίο του τόπου όπου βρίσκεται το ακίνητο.

3.8 Ακίνητη περιουσία

Το δικαίο που διέπει τις συμβάσεις σχετικά με ακίνητα είναι αποκλειστικά το δικαίο του κράτους στο οποίο βρίσκεται το ακίνητο.

3.9 Αφερεγγυότητα

Το άρθρο 303 του πτωχευτικού νόμου προβλέπει τη βασική αρχή ότι τα έννομα αποτελέσματα της κίνησης πτωχευτικής διαδικασίας διέπονται από το δικαίο του κράτους στο οποίο κινήθηκε η διαδικασία.

Τελευταία επικαιροποίηση: 12/11/2018

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.